Nepredajné

Vlkanovčan

Noviny všetkých Vlkanovčanov - Občasník - EV 5690/18, ISSN 1339-6935 - www.vlkanová.sk

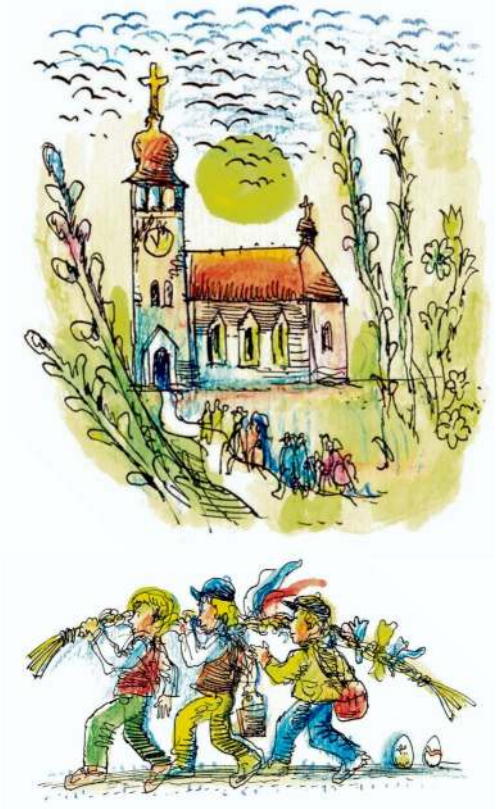
Ročník 6, Číslo 1/2019

Čo pramení z Veľkej Noci?

Radostná atmosféra veľkonočných sviatkov je radikálym vyjadrením viery: viery v život, vo víťazstvo dobra, viery v budúcnosť, viery v oživujúcu Božiu moc...
Tajomstvo Veľkej Noci totiž hovorí o jednej prehre a jednom víťazstve súčasne: jeden človek, ktorý je zároveň Boží Syn, tu skutočne ide až na najkrajnejšiu a definitívnu hranicu života, celkom odovzdáva svoj život a svoje vlastné človečenstvo do Božích rúk; nezakladá si na sebe samom, neľaká sa stratiť seba samého, ba je celkom opustený Bohom a neuznaný ľuďmi, je rozšliapaný ako červ a rozpätý medzi nebom a zemou; v tých chvíľach je s ním naozaj úplný koniec. Ale v tejto poslednej chvíli, umierajúc, z posledných síl sa modlí: "Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia!" a "Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha!".
Práve preto - pre toto sebadarovanie a vernosť v láske - môže ten, ktorý stvoril svet z ničoho, nanovo stvoriť život a človečenstvo; ukrižovaný Ježiš Kristus je Otcovou mocou vzkriesený z mŕtvych a povýšený do Božej slávy.
A z tohto veľkonočného tajomstva pramení kresťanský optimizmus: kresťan, optimista, netvrdí naivne, že všetko vždy dobre dopadne, ale s posvätnou vážnosťou verí, že aj keď sa niečo nepodarí a skončí sa možno až tragicky, Božím zásahom a vernosťou Boha sa nevyspytateľným spôsobom to negatívne zmení v pozitívum, zdanlivo stratené v prínos, mínusové v klad. Je ľahké byť optimistom, keď sa všetko darí. Náš kresťanský optimizmus je však optimizmus veľkonočný; to znamená, že nie je žiadnym ľahkomyseľným, a už vôbec nie ľahkovážnym životným optimizmom pri dobrom počasí, ale je to optimizmus zmŕtvychvstania, ktorý prešiel aj búrkami, krupobitím a temnotou, ba prežil aj smrť. Je to optimizmus prekračujúci temnotu a hmlu, zlo i čas, ba aj smrť; je to bytostná istota a dôvera v toho, ktorý sám je plnosť života.

Nech Vás všetkých, milí čitatelia, slávenie Veľkej Noci naplní touto istotou a dôverou....

Miloš Jakubík, farár

Martin Kellenberger, Šťastná Veľká noc

Ako je to s odpadmi v našej obci?

Spracoval Pavol Horňák, poslanec Obecného zastupiteľstva Vlkanová

...mohlo by byť aj lepšie...

Poslanci OZ každý rok v decembri stoja pred povinnosťou schváliť VZN o poplatku za komunálny odpad a drobný stavebný odpad na nasledujúci rok. Každoročne sa poplatok za komunálny odpad mierne zvyšuje, jeho výška sa dá ovplyvniť tým, ako kvalitne dokážeme v obci vyseparovať jednotlivé komodity. Snahou vedenia obce je tento poplatok nezvyšovať, ale zvýšiť mieru separovateľnosti v obci. Tomu môže pomôcť každý z nás.

Prehľad poplatkov za komunálny odpad v r. 2015 - 2019:

- na r. 2015 – 12€ / os.
- na r. 2016 – 13€ / os.
- na r. 2017 – 13€ / os.
- na r. 2018 – 14€ / os.
- na r. 2019 – 14€ / os.

Štát vytvára tlak na mestá a obce, aby separovali čo najviac. Všeobecne sa presadzuje mienka, že človek, ktorý v domácnosti poctivo separuje bude „odmenený“ nižším poplatkom na komunálny odpad. V praxi to na Slovensku takto nefunguje. Okolité krajiny majú iný spôsob zberu zmesového KO.

(Rakúsko – nádoba na KO je odvážená pri vysýpaní váhou, ktorá je integrovaná v mechanizme auta – domácnosť zaplatí za skutočne vyvezené množstvo kg t odpadu, Česká rep. – žetónový zber nádob. V prípade, že domácnosti stačí vývoz raz za dva týždne, tak platí za vývoz iba polovicu ročného poplatku.)

Na Slovensku sa táto „odmena“ za separovanie môže uplatniť na úrovni obce. A to tak, že pokiaľ bude miera separovateľnosti vysoká, tak poplatok za KO sa nebude zvyšovať, príp. sa zvýši len minimálne. Predpoklad zvyšovania poplatku v prípade nízkej miery separovania je zo súčasných 14€ os./rok až na 25€ - 33€ os./rok (do r. 2023).

U nás je za rok 2018 miera separovateľnosti

16,56 % !!!

Cieľ je však oveľa smelší – chceli by sme sa dostať na úroveň aspoň

50%

Pokračovanie na str. 2

Výška poplatkov za uloženie zmesového komunálneho odpadu (20 03 01) a objemného odpadu (20 03 07) na skládku odpadov

Položka	Úroveň vytriedenia komunálneho odpadu x [%]	Sadzba za príslušný rok v €/t		
		2019	2020	2021 a nasledujúce roky
1	x ? 10	17	26	33
2	10 < x ? 20	12	24	30
3	20 < x ? 30	10	22	27
4	30 < x ? 40	8	13	22
5	40 < x ? 50	7	12	18
6	50 < x ? 60	7	11	15
7	x > 60	7	8	11

Touto cestou by som chcel poprosiť spolubčanov, aby sa zaregistrovali do obecného **SMS SYSTÉMU**, ktorý nám slúži aj na oznamy ohľadne zberu odpadov v obci. Nebudete si tak musieť držať na pamäti kedy bude najbližší vývoz – upozorní vás na to hromadná **SMS**. Prihlásenie sa dá zrealizovať **osobne na OcÚ**, alebo telefonicky na tel. č.: **048/418 83 88.**

Pavol Horňák

Zberný dvor vo Vlkanovej:

Zberný dvor sa nachádza v areáli firmy HT MAS. Vchod do zberného dvora je hlavnou vrátnicou firmy.

Prevádzkové hodiny sú:
Pondelok: 15:00 – 18:00
Štvrtok: 15:00 – 18:00
Sobota: 9:00 – 12:00

V zbernom dvore je možné odovzdať papier, sklo, plasty, objemný odpad (rozobratý na menšie časti), pneumatiky, kovy a stavebný odpad za polatok 0,015€/kg odpadu.

Okrem toho, každý pondelok vykonávajú pracovníci OcÚ zber zeleného odpadu pri domoch. Podmienkou je mať tento odpad uložený na kope pred bránou – konáre skrátené na cca 1m dĺžky. Iný drevený odpad (napr. nábytok) rozobratý na menšie časti.

Ako pomôcť?

Je niekoľko možností ako môžeme pomôcť obci pri nakladaní s odpadmi. Prvá možnosť je separovať doma jednotlivé komodity do vriec dostupných na OcÚ a odovzdať ich v zbernom dvore. Druhá možnosť je počkať na ohlásený vývoz v obci (zatiaľ sa však odoberajú takto iba plasty).

foto JK

Na základe petície obyvateľov (nedodržiavanie poriadku) bolo zrušené kontajnerové zberové miesto na Vlkanovskej ulici. V súčasnosti hľadáme náhradné miesto.

foto JK

Pripájame ešte jeden odstrašujúci príklad správania sa občanov. Takéto „zátišie“ môžete vidieť na poľnej ceste smerom do Íliaša.

Pomôcť môže každý

Po každej väčšej vode v rieke Hron, ale aj pričinením niektorých obyvateľov našej dediny sa stav čistoty v okolí Hrona dostáva dosť často do nelichotivého stavu. Okolo rieky ale aj v okolí bývalého futbalového ihriska sa opäť, ako sa to už bohužiaľ pravidelne opakuje, nakopila hŕba odpadu, hlavne umelohmotného. Príkladom, kde sa napríklad tiež skoro pravidelne objavuje nový odpad, je aj priestor pri veľkom kameni pri rieke Hron v blízkosti Obecného úradu Vlkanová, kde sa stretáva skupinka ľudí, ktorá permanentne necháva po sebe odpad – obaly od jedla a fľaše od rôznych nápojov.

Možno viete, že existuje skupina ľudí rôzneho veku, ktorých spája spoločný koníček, ktorý sa nazýva „Geocaching“. Je to vlastne hľadanie rôznych skrýš (kešiek) po celom svete, za pomoci GPS prístroja. Tzv. kešky hľadajú nielen v mestách, ale aj v rôznych zákutiach terénu. A tu sa často dostávajú do styku s neporiadkom, ktorý niektorí naši spoluobčania vyhadzujú na miesta, kde vôbec nepatria. Kešeri sú skupina ľudí, ktorá má blízky vzťah k prírode. A preto, keď vidia, že sa niekde nakopí neporiadok, stretnú sa, a bez nároku na odmenu, snažia sa trošku našej prírode pomôcť. A tak to bolo aj v nedeľu 24. marca 2019, kedy sa stretla skupina ľudí z blízkeho i ďalekého okolia, aby už po tretíkrát s materiálnou pomocou starostu obce Vlkanová pána Melichara trošku odľahčili od neporiadku časti úseku rieky Hron vo Vlkanovej a okoliu bývalého futbalového ihriska. Za hodinku asi 40 ľudí – kešerov, vyzbieralo 57 vriec odpadu, z toho 32 žltých vriec, do ktorých osobitne zbierali a separovali umelohmotný odpad.

Ing. Jozef Michalík

Pripravila:
riaditeľka školy Mgr. Drahomíra Kotočová

Veľkonočná remeselná dielňa

Nelka Šuleková, postup do okresného kola Hviezdoslavovho Kubína

Predškoláci na návšteve v 1. triede

Zelená škola

Priateľské vzťahy so žiakmi, pozitívna zmena myslenia a správania, zmysluplne využitý čas, nadšenie a optimizmus. To všetko sa spája so školami, ktoré sú súčasťou najväčšieho vzdelávacieho ekoprogramu na svete – **Zelená škola**.

Jeho cieľom je podpora škôl, kde žiaci s pomocou učiteľov a rodičov riešia reálne potreby svojej školy a okolia, čím pomáhajú k pozitívnej zmene.

Aj tento školský rok pokračujeme v tomto projekte, aby sme mohli so cťou používať vlajku a titul Zelená škola.

Veríme, že škola môže našim deťom ponúknuť viac než len formálne vzdelanie. Chceme vytvárať komunitu, kde si žiaci môžu zažiť čaro i nástrahy spolupráce a vyskúšať si svoje sily v rôznych výzvach. Komunitu, kde deti cez zážitok môžu rozvíjať svoje tvorivé a kritické myslenie, prijímať zodpovednosť za svoje činy a rozhodnutia a svojou snahou možno ovplyvniť zmýšľanie a konanie najbližšej verejnosti.

Činnosť Zelenej školy koordinuje Kolégium

Koordinátor:
Mgr. Marcela Strelcová - učiteľka

Pedagogickí zamestnanci:
Gabriela Pajtášová – vychovávateľka
Žiaci:
2.ročník - Zelinová Timea, Šuleková Nelka, Lepiešová Nina
3.ročník - Palkechová Kristína, Dianová Mária,
4.ročník - Boboková Zoja, Kostka Adam
Rodičia:
Kubeková Lenka, Zelinová Miroslava, Dianová Zuzana
Samospráva:
Ing. Juraj Kotoč - poslanec

Kolégium bude naďalej koordinovať všetky aktivity „Zelenej školy" v novej prioritnej téme. Prvá úloha do ktorej sme sa pustili je „Environmentálny audit školy". O výsledkoch auditu budete čoskoro informovaní.

Malí novinári zo Zelenej školy píšu na tému – POUŽITÝ OLEJ

Postup zberu je jednoduchý:

1. Občania si zaobstarajú nádobu, najlepšie takú, ktorá sa dá bezpečne uzavrieť.

2. Na fľašu naskrutkujeme lievik a môžete začať vylievať použitý olej. Odovzdať môžete všetok rastlinný olej (slnečnicový, repkový, ľanový, ktorý vám ostáva v domácnosti po vysmážaní na panvici alebo vo fritéze a neobsahuje zvyšky jedla a vodu. Nezvierajú sa živočíšne tuky a oleje (masť, loj) a motorové oleje.

3. Naplnenú fľašu odovzdávame pri výkupe papiera a za jednu PET fľašu môžeme dostať jeden kotúčik toaletného papiera alebo hygienických vreckoviek.

4. Alebo ho odnesieme na benzínovú pumpu

5. V žiadnom prípade nevylievajte olej do výlevky umývadla, do sociálneho zariadenia a ani do žiadneho vodného zdroja.

1dcl olej dokáže znečistiť niekoľko **1000 litrov vody!!!**
Trochu námahy preto stojí za jej ochranu.
(Šimon Matoš, 3. ročník)

PROJEKT
Využívame veľa oleja. Ochucujeme ním jedlo a varíme s ním jedlo. Potom ho ale nesmieme vyliať do umývadla, alebo do záchoda, lebo nám to znečistí potrubie a ublíži to zvieratkám a aj nám. Lebo ryby zomrú a vtákom sa zalepí perie a nebude sa im dať lietať. Potom budeme piť špinavú vodu a nie je to pre nás zdravé. Použitý olej vyfiltrujeme a dáme do fľašky a zatvoríme. Odnesieme ho na pumpu, kde ho využijú na palivo.

(Majka Dianová, 3.ročník)

Zbierame použitý olej

Na panvicu olej dáme
a potom už vyprážame.
Rezeň, šišky, hranolky,
langoše aj fašírky.
Dobre sme sa napapali,
no olej sme prepálili.
Nevylievať do odpadu!
Olej robí prírode zvadu.
Pekne ho mi precedíme,
na benzínku s ním pobežíme,
Takto si prírodu chránime.
A dobré skutky robíme.

(Jakubko Kubánek, 1. ročník)

Prestaňme už škodiť svetu,
počúvajte túto vetu:
Šetrime si ten náš svet,
lebo takého už niet.

(Nellka Adamčíková, 4. ročník)

KLUB Dôchodcov

Naše MDŽ

Usmiate tváre, možno nová blúzka, nový účes. Aróma príjemne voňajúcej voňavky, o niečo skrátený pracovný čas.

Áno, tak sme to poznali z čias, keď sme boli ešte zamestnané – pri strojoch v závodoch, v kanceláriách, v ambulanciách, za pultmi obchodov, za katedrami v školských triedach.

Prejavy súdruhov riaditeľov, zástupcov ROH, prípadne straníckych organizácií. K tomu kytička snežienok, klinček, narcis, tulipán... každý dojato ocenil výsadu žien – zrodenie človiečika, materinskú starostlivosť, tiež úlohu v rodinách, často odovzdanie vyznamenaní za pracovné výsledky a vernosť podniku. Pekné. Nechýbali rezeň, šalát, zákusok, prípitok a možno aj tanec pri ľudovkách. Takto sme to slávili vtedy.

Roky prešli, na Slovensku sa na MDŽ pozabudlo, vo svete si stále pripomínali hlavne demonštráciami a pochodmi za práva žien.

Aj my v klube sme si 12.3.2019 tento deň svojpomocne pripomenuli. Nebolo to až také veselé a veľkolepé, bolo to milé a priateľské. Každá žena, bez ohľadu, či sa stalaa matkou alebo ju táto úloha čaká, si zaslúži, aby jej niekto poďakoval, pár vetami vzdal úctu. Nám, členkám klubu, táto vďaka bola dopriata. Z úst novozvoleného predsedu pána Jozefa Michalíka sme si vypočuli hrejivé slová, poďakovanie za prácu, uznanie, povzbudenie. Dostali sme aj klinček, jeho odovzdania sa ujali naši muži – klubisti. Štyri milé deti – Natálka, Nelka, Jakubko, Adamko s pani riaditeľkou Dadkou a pani učiteľkou Majkou nás pozdravili peknou pesničkou, básničkou a hrou na flautičke. Manželka nového šéfa klubu, Danka, každého obdarila malým darčekom – vlastnoručnej upečeným, priam umelecky vyzdobeným perníkovým srdiečkom. Vďaka, Danka.

Aj tentoraz boli stoly slávnostne prestreté, tak, ako si to sviatočný deň vyžaduje. Neboli tam rezne, ani šalát, ani plné poháre vína, bola tam milá, priateľská atmosfére, bol tam obložený chlebíček a dokonca aj koláčiky upečené Ankou, Elenkou a Milkou. Im pohostinnosť nie je cudzia.

A tak sme spolu strávili 3 hodinky. V spomienkach, ešte stále vynárajúcich sa z odchodu Mariky, ale s chuťou, pod novým vedením. Svojho predsedu nenecháme osamoteného, zvolili sme si pomocníčky, tzv. výbor – Jarku, Evku a kontrolórku Danku. Všetky sú ochotné pomáhať i naďalej...

Ďakujeme všetkým

Anna Vrbovská

Vďaka za 10 spoločných rokov

Málokto chcel uveriť. V plnom eláne, s úsmevom, nás opäť pozývala – príďte, rozlúčime sa s odchádzajúcim starostom, privítame nového.

Aj sme sa zišli, 15. januára, v utorok ako obvykle. Trochu v menšom počte, mnohé boli prechorené, aj nálada bola o čosi skromnejšia, spev pri harmonike nebol taký zvučný ako pred Vianocami.

O tri dni musela svoj pobyt zmeniť. Všadeprítomné kvety a pohodu sedačky v izbičke nahradil iný interiér. Biele steny nemocničnej izby, prístroje pomáhajúce vrátiť silu do pľúc. Ani obetaví lekári a sestričky nedokázali odvrátiť vkrádajúci sa tieň.

Odišla nečakane. Ticho, ako mnohé z nás. Aj tí, čo ju predišli, aj tí, ktorí odídu po nej.

Ibaže.... Zanechala nám kus svojej vlastnej energie, nevyčerpateľnú chuť , ochotu, fotografie – lebo bola všade, kde ju potrebovali. Pri hrncoch s kapustnicou, pri sporáku, kde ona došľahávala fučku, pri miesení lineckého cesta a zdobení keksíkov na Anjelské Vianoce. Pri kotlíku Annovského guľášu, pri pečení klobás na fašiangy. Už očiam lahodil pohľad na stoly vyzdobené vetvičkami, jabĺčkom, orieškom. Svetielko sviečok umocňovalo pohodu, že o týždeň takúto výzdobu pripravíme aj vo svojich rodinách. Vždy dokázala prizvať k sebe a požiadať o pomoc 7-8 najaktívnejších, ktoré ju nenechali samu, obetovali svoj čas a prišli, pomohli. Rešpektovali jej praxou vycibrené spôsoby, veľa sa od nej priučili.

Všetko čo robila, robila s radosťou. Tešila sa, keď na stretnutiach klubu nikto nechýbal. Pre každého jubilanta mala pripravených niekoľko viet so želaním zdravia, optimizmu do ďalších rokov. Milovala ľudové pesničky, poznala ich snáď najviac zo všetkých z nás. Rada zaspievala prvé tóny a my sme sa pripájali. Klub dôchodcov viedla vyše 10 rokov. Viedla ho rada.

Odišla nielen zo svojej rodiny, aj z našej, z

rodiny seniorov. Ostane nám milou spomienkou.

Ďakujeme za čas, ktorý sme žili spoločne, za priateľstvo, za každé milé slovo.

Vďaka za 10 spoločných rokov.

Desať rokov, možno aj pár mesiacov naviac, ubehlo odo dňa, keď sme si po skupinkách, v rozhovoroch cestou na nákup, vyslovili priania, že by bolo dobre založiť si klub dôchodcov. Keďže povinnosti na pracoviskách skončili a my sa necítime ešte nepotrebné, máme o niečo viacej času, radi by sme sa ešte niekde zaradili.

Všetky máme aj záhradky, aj vnúčatá, nebolo by to o pocite, že len vareška a kuchyňa sú našou náplňou. Ani o tom, že vysedávanie na nemenovaných miestach sú prioritou dôchodkového veku. Chceli sme byť občas spolu. Vtedajší a znovu zvolený pán starosta Melichar odobril náš úmysel slovami: „ Založte si, dobre“, a tak história klubu mohla začať.

Spočiatku stretávky boli len náhodné, vtedy, keď bolo nutné niečím pomôcť. Vytvoril sa 8 – 10 členný kolektív, ktorého každá členka vlastnila dve šikovné ruky a tak sa klub zviditeľnil na všetkých akciách poriadaných obecným úradom. Akosi prirodzene, bez papierových formalít, sme pani Mariku Sáderovú prijali za svoju „šéfku“.

Ukázalo sa, že nápad bol dobrý. Vedela zorganizovať, vedela prehovoriť, ak niekto váhal. Svojim postojom, elánom a energiou si získala spočiatku skupinku spriaznených senioriek, o dva-tri roky nás bolo asi dvakrát viac a do klubu pribúdali novodôchodcovia, mladšie ročníky.

Celých desať rokov bola Marika Sáderová ochotná svoj čas darovať pre prácu v klube. Robila to s radosťou. Všetkých nás tešilo, keď sa o našom klube hovorilo: „Vlkanovský klub dôchodcov má prívlastok dobre fungujúci“.

Boli by sme radi, keby toto označenie platilo aj naďalej.

Vďaka, Marika, za vedenie, vďaka za nápady, za pomoc.

Klub dôchodcov pokračuje aj naďalej

Kto by mohol nahradiť našu Mariku a viesť Klub dôchodcov naďalej?

Je to čestná funkcia, vyžadujúca si nemálo ochoty, obetovania svojho času a tiež mieru zodpovednosti. Bol nám ponúknutý typ. Prijali sme ho, schválili a vložili dôveru. Treba pokračovať v tom, čo bolo dobré a prípadne rozšíriť činnosť o nové nápady.

Doterajšie členky, tie najaktívnejšie, ktoré radi pomohli pri všetkom dianí, pomôžu aj v budúcnosti, no šéfovanie z rôznych rodinných povinností radšej ponechali človeku mladšiemu. Veríme, že skúsenosti po organizačnej stránke uplatní aj v Klube.

Naše hlasy sme dali mužovi, pánovi **Ing. Jozefovi Michalíkovi**. Jeho manželka Danka je Vlkanovčianka a obidvaja radi prichádzajú na stretnutia. Na najbližšom stretnutí už predložil rámcový plán akcií. Raz mesačne sa zídeme aj naďalej a pri podujatiach organizovaných obecným úradom Klub dôchodcov nebude stáť bokom. S jeho pomocou môže obec počítať. Ďakujeme poslancom, že nám schválili príspevok na činnosť aj v tomto roku. Veď Klub dôchodcov to vráti, pomôže. Zatiaľ nesklamal. Existuje už 10 rokov, bolo by na škodu, keby zrazu zamĺkol. Nové vedenie je zárukou dobrého pokračovania.

Anna Vrbovská

Starosta obce Vlkanová, DHZ Vlkanová a Kultúrna komisia pri OZ Vlkanová
Vás pozýva na

VLKANOVSKÝ Máj

Program:

13:00 Zahájenie súťaže vo varení gulášu
Začiatok registrácie pre Vlkanovský beh
14:00 Štart Vlkanovského behu - Trasa MINI
14:15 Štart Vlkanovského behu - Trasa MAXI
15:00 Animácie pre deti - vozenie na motorkách a hasičských autách
16:00 Vyhodnotenie Vlkanovského behu
17:00 Vyhodnotenie súťaže vo varení gulášu
17:30 Stavanie mája
20:00 Zapálenie vatry
20:30 Diskotéka
24:00 Záver akcie

V rámci programu vystúpia: Detský súbor Huncútik a Ľudová hudba Zvolen. O občerstvenie sa postará DHZ Vlkanová.
Animácie pre dospelých - súťaž v pití piva, hode kládou, zatĺkaní klincov,...

4. máj 2019
o 13.00 hod.

1. ročník Hasičskej sútaže vo varení gulášu
variť sa môže akýkoľvek guláš

Podmienky:
- 3 členné družstvá
- vlastné suroviny
- vlastná kotlina / kotlík.

Organizátor zabezpečí drevo, chlieb, misky, lyžice, servítky, odmeny pre víťazov.

Termín prihlásenia družstva do súťaže - do 3.5.2019 na Obecnom úrade, alebo na tel. 0908 937 982 a na fb stránke DHZ Vlkanová.

Občianske združenie Zdravie a pohyb (ZaP) v spolupráci s obcou Vlkanová Vás pozýva na

VLKANOVSKÝ BEH

4. ročník

4. máj 2019

Prezentácia:
pred OcÚ Vlkanová - 13:00 - 13:45 hod.

Trasa MINI /rodičia s malými deťmi do 10 rokov/ - 750 m, štartovné zdarma
Trasa MAXI /3 km, štartovné - 1,- €

DETSKÝ KARNEVAL

16. februára sa v kultúrnej sále obecného úradu uskutočnil detský karneval. Deti si mohli užiť veľa zábavy, o ktorú sa postarali skúsení animátori a veselými pesničkami doprevádzal „mimozemšťan“ NOBO. Pre všetky deti boli pripravené darčeky a pre dospelých niečo na „zahriatie“.

Veselými pesničkami deti zabavil NOBBO

Vlkanovský ples

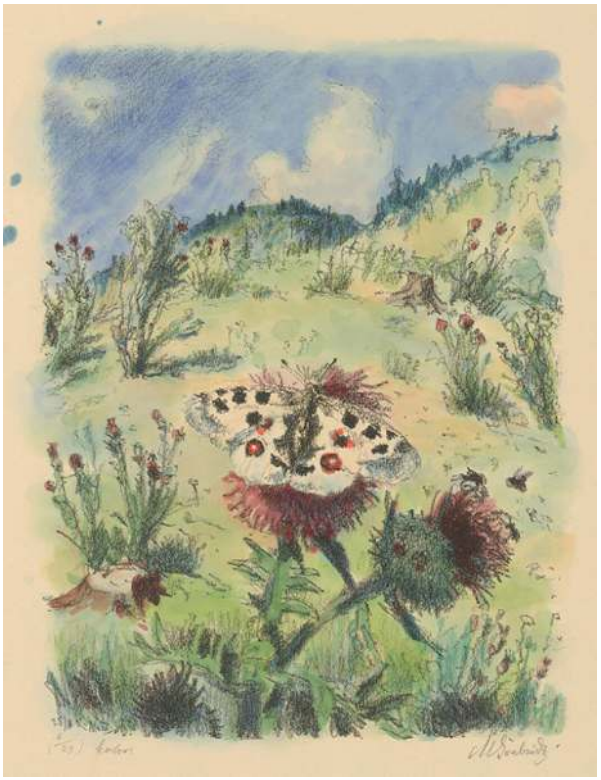
Viac foto na obecnej webovej stránke

Za umením

Max Švabinský, jeden z najvýznamnejších iniciátorov moderného umeleckého výrazu v Čechách, bol obdivovaný nielen pre svoju monumentálnu tvorbu, ale aj pre širokú škálu grafických techník, ktoré s veľkou zručnosťou užíval.
Švabinský sa narodil v roku 1873 v moravskom Kroměříži. Traduje sa, že už ako malý chlapec vystavoval svoje detské práce vo výkladnej skrini miestnej lekárne a utŕženým ziskom finančne podporoval svoju rodinu. V roku 1891 zložil skúšky na pražskej Akadémii výtvarných umení, v prostredí ktorej sa postupne formovali jeho umelecké začiatky v prieniku dobových tendencií, akými boli napr. plenérový realizmus, symbolizmus, či dekoratívne chápaná secesia.
Už počas 90. rokov sa Švabinský intenzívne zaoberal štúdiami prírody, ku ktorým ho inšpirovala horská krajina oblasti Vysočiny. Túto polohu vlastnej tvorby neskôr rozvinul v rozmedzí rokov 1931-1938, kedy pravidelne podnikal cesty na slovenské Horehronie, konkrétne do obce Pohorelská Maša. V prostredí letného sídla šľachtického rodu Coburgovcov trávil Švabinský dlhé hodiny sústredeným pozorovaním prírody a každodenného života obyvateľov. Výsledné kresebné štúdie z údolia rieky Hron, vrchu Gindura, či detailné skice letu motýľa druhu „Parnassius Apollo" sa stávali inšpiráciou jeho známych grafických listov, ktoré po návrate z ciest realizoval v prostredí svojho pražského ateliéru. Zaujímavou je tiež skutočnosť, že práve na tomto pomedzí Nízkych Tatier a Muránskej planiny vytvoril niekoľko návrhov svojich najvýznamnejších veľkoformátových diel, medzi ktoré môžeme radiť napríklad aj farebné vitráže Katedrály sv. Víta.
Max Švabinský zomrel 10. februára 1962 na pražskom Chodove. Počas svojej dlhej kariéry sa podieľal na desiatkach významných realizácií, siahajúcich od alegorických mozaiok až po návrhy československých poštových známok. Za svoje tvorivé a taktiež pedagogické pôsobenie mu bol v roku 1945 udelený titul národného umelca. Napriek uznaniu, ktoré Švabinský získaval za svoje figurálne kompozície, bol to najmä motív neporušenej prírody, ktorý zastával v jeho tvorbe ústrednú pozíciu. Nemalú úlohu v tom iste zohrala aj Pohorelská Maša, prostredie ktorej ho v spomienkach sprevádzalo až do samého záveru jeho života.

Lujza Kotočová

Max Švabinský, Parnassius Apollo, kolorovaná litografia, 1932-37

Mraky a tiene nad Orlovou (masív Kráľovej hole), 1934

Starosta obec Vlkanová a riaditeľka ZUŠ Katarína Zacharová
Vás pozývajú na 5. ročník súťaže

Najkrajšia Vlkanovská kraslica

Radi privítame všetkých záujemcov – seniorov, žiakov, detičky a ich rodičov, aby sa zapojili do našej súťaže. Pomôcky a materiál k zdobeniu kraslíc účastníci dostanú priamo na mieste – aj s pomocnými ukážkami ako by mohli ich výtvory vyzerať.
Veríme, že si z podujatia odnesieme sviatočnú náladu pri príležitosti blížiacich sa veľkonočných sviatkov.
Máme pre Vás pripravený pestrý program plný zábavy a zážitkov. Súťažiacich odmeníme peknými cenami a diváci si odnesú príjemnú spomienku a priateľskú výzvu do budúcich veľkonočných sviatkov. Ak príjmu pozvanie aj súťažiaci z obcí Badín a Hronsek vytvoríme trojčlenné súťažné družstvá, ktoré budú zastupovať svoje obce.
Celé podujatie budú lektorovať odborníci „krasličiari", ktorí nám ukážu rôzne techniky zdobenia kraslíc vychádzajúcich z ľudových tradícií. Pani Ing. Lucka Dovalová nám predvedie ukážky originálnej techniky MODROTLAČE.
Najmenší súťažiaci môžu zdobiť medovníkové kraslice alebo medovníkové kuriatka.
O program sa postarajú vaše deti z našej ZUŠ-ky Zacharová a záujemcovia o tradície si môžu zakúpiť kraslice alebo medovníky, ktoré im spríjemnia veľkonočné sviatky.

16. a 17. apríl 2019
11:00-18:00 hod. v sále Obecného úradu vo Vlkanovej

Veríme, že sa zrodí nová tradícia v stretávaní sa a spolupráci pri zachovávaní kultúrneho dedičstva našich obcí.

Občianske združenie
Vlkanová zdravo

Životné prostredie vo Vlkanovej sa nezlepšie...
Najlepšie to dokumentuje aj zvýšená účasť na našej februárovej členskej schôdzi, ako aj nárast samotnej členskej základne. Permanentný zápach, ktorý terorizuje veľkú časť našej obce v súčasnosti zrejme dosahuje asi najväčšiu intenzitu.
Chcem poprosiť občanov, aby využili svoje právo a obrátili sa na orgány, v ktorých kompetencii je životné prostredie a priamo podávali svoje sťažnosti a podnety. Len spoločným úsilím dokážeme eliminovať dopady na naše životné prostredie!

Slovenská inšpekcia životného prostredia:
izpbb@sizp.sk

Ing. Juraj Kotoč,
poslanec a člen OZ Vlkanová zdravo

Vo viere, že Ona je tu, medzi nami, sa jej prihováram

Drahá Marika, vždy si začala príhovor v Klube seniorov peknými veršami. Nikdy nechýbali slová povzbudenia, také, ktoré v našom veku dodávajú silu, radosť zo života, potešenie, že sme ešte užitoční, potrební. Poznala si toľko pesničiek, rada si začala a my ostatné sme sa pripájali. Dokonca nám bolo ľúto, že sme si dávno nezaložili spevácku skupinu. Tvoj hlas nám dlho bude znieť, spolu s Tebou zostane v živej spomienke.

Maruška, tento príhovor som si chystala na Tvoju 80-tku. Potom, neskôr, na 6. októbra 2020. Ale už teraz, občas som rozmýšľala, ako sa Tebe poďakovať, čím vyjadriť vďaku za všetko, čo si za tých 10 a pol roka, kedy sme začali s Klubom dôchodcov pre nás, pre túto skupinu ľudí, ale aj pre celú našu dedinu, konala, čím si prispela k tomu, aby sme sa občas potešili, zaspievali si, porozprávali sa.

Takto si napísala v jednom z príhovorov vo Vlkanovčanovi – spoločne si v našom Klube pripomíname a oslávime životné jubileá našich členov. Áno, pre každého jubilanta si našla hrejivé slovo, aby si mu poželala niečo pekné, povzbudila do ďalších rokov.

Aj Tebe, hlavne Tebe, Marika, bolo treba povedať jednoduché ĎAKUJEM, ĎAKUJEME, vážime si Ťa.

Mysleli sme, že ešte je dosť času, že veď si mladá, priam vzor energie rada ju rozdávaš aj tým, ktorým už trochu chýba. Niekedy vyššia sila, sami nevieme čo a kto naše sny a plány zmení. Od Tvojej 80-tky nás delil rok aj 8 mesiacov, Tvoj čas sa naplnil. Nikto z nás nevie, kedy sa to stane nám.

Marika drahá, ak môžem, dovoľ mi poďakovať sa Pánu Bohu, že nám dožičil byť súčasťou žitia v rokoch, ktoré si žila aj Ty, že sme Ťa poznali takú, akou si bola – vždy ochotná, ústretová, nabitá energiou, aktívna. S úsmevom na tvári schopná zorganizovať skupinku žien – vekom nie najmladších, nie najzdravších, ale ochotných chytiť sa varešky, vymiesiť cestíčko, navariť guľáš či vianočnú kapustnicu. Jednoducho – pomôcť. Povedala mi jedna z nich – Jarka: „tak rada som tam chodila, toľko som sa od Mariky naučila." Krásne vyznanie. Naučila od tej, ktorá asi všetko vedela – vedela vetvičkami a orieškami ozdobiť slávnostný Vianočný stôl, vedela upiecť na dva stoly vyťahanú štrúdľu, vedela upraviť tanier na stole tak, aby sa už oči najedli, vedela vymiešať fučku, ktorú si nejeden návštevník Dňa obce prišiel pýtať dupľovane.

Vedela a rada svoje skúsenosti aj rozdala. Iste, nie sama to dokázala. Bola vždy obklopená 7-8 obetavými, ktoré si našli čas a pomohli. Tri Anky – Drahoňová, Halajová, Lovčičanová, Milka Drozdová, Evka Valachová, Danka Brídiková, Katka Lovčičanová aj Marka Micháleková, Elenka Kotočová... ak som na niektorú zabudla, odpusťte. Tvorili ste pekný tím. Ak Vám čas a zdravie dovolí, buďte aj naďalej ochotné. Marika by sa iste potešila. Ona je tu – medzi nami.

Ak ešte môžem, rada si zaspomínam na spoločné výlety za krásami Slovenska. Veľmi chcela, aby sme dali návrhy, kam by sme spoločne radi išli. A tak bez nej, nikdy by sme sa neplavili na pltiach po Dunajci, nikdy by sme sa neocitli v krásnom prostredí skanzenu Slovenskej dediny v Jahodníkoch pri Martine, nenavštívili Slovenský betlehem v Rajeckej Lesnej, nevideli nádherné maľované domčeky v Čičmanoch. Možno niektoré z nás boli vo Vysokých Tatrách prvý raz, a ktoré zo zdravotných dôvodov ďalej nemohli, posedeli si na lavičkách alebo sa prešli okolo Štrbského Plesa, iné zišli z Hrebienka k Studenovodským vodopádom, ba dokonca urobili túru k Bilikovej chate. A ako dobre nám padlo sadnúť do vlaku, previezť sa cez 22 tunelov do Turčianskych Teplíc a zaplávať si alebo vyhriať sa v termálnej vode.

Vždy, naozaj vždy, si našla naša Marika čas. Čas v adventnom období celý týždeň vypekať vianočné pečivo, čas uvariť na Annu za kotlík gulášu, čas pohostiť, čas dať všetkým najavo, že má rada ľudí. Vďaka za všetko, čo pre nás urobila. Povedala si, že to robíš rada. Ďakujeme za lásku, ďakujeme za obetavosť. Ďakujeme za čas Tvojho života. Ostaneš nám spomienkou ako vzácny človek.

Toto sú slová, ktoré sme jej nestihli povedať. Ona je tu, medzi nami.

Anna Vrbovská

Spoločenská RUBRIKA

NARODILI SA

PAULUSOVÁ Nina
RUTKAY Alan

SOBÁŠE

ĎALOG Peter a FABIANYOVÁ Jana
09.03.2019, Hronsek

JUBILEÁ

KLESNIAK Ondrej	70 rokov
UHLIAROVÁ Eva	70 rokov
KOVÁČOVÁ Mária	75 rokov
MLYNÁRČIKOVÁ Anna	75 rokov
STRUHÁROVÁ Mária	81 rokov
KOTOČOVÁ Elena	82 rokov
SCHLEGELOVÁ Eva	83 rokov
LUPTÁKOVÁ Mária	84 rokov

ÚMRTIA

SITÁR Stanislav
SÁDEROVÁ Mária

Stále ešte čakáme, že sa otvoria dvere do tejto sály, ako si to robila celé roky, vstúpiš s úsmevom a pekne nás všetkých privítaš a obzrieš sa, či sú všetci, ktorých sme očakávali.

Po smutnej udalosti, ktorá nás zastihla, rozhodli sme sa, že sa zídeme v túto smutnú chvíľu, ktorá nás hlboko ranila a prekvapila. Nedá sa ani vysloviť táto udalosť, ako hlboko nás ranila, nás všetkých, ale najviac jej dcéry, ktoré tak veľmi milovala a celú ich rodinu. Pýtame sa, prečo sa to muselo stať, veď mala veľa plánov s rodinou a chcela tráviť dni aj s nami, s dôchodkyňami v klube. Bola vitálna a oddaná, čo si naplánovala, vždy splnila. Mala v sebe veľkú chuť nás viesť v klube a nechcela ani pomyslieť na rozchod, aby sa mal skončiť.

Už nám nestihla nič povedať, rozkázať ako sme boli zvyknuté a ani sa s nami rozlúčiť ako sa patrí. Zišli sme sa, aby sme sa jej poďakovali za prácu, ktorú tak rada robila a uchovali si spomienku navždy na ňu, ako nám bolo spolu dobre, bola vždy medzi nami dobrá nálada a pohoda. Vždy sme sa dohodli na dobrom aj zlom. Vždy nás rozosmiala s dobrým vtipom a bolo po konflikte. Boli aj spory, ako to medzi ženami chodí, ale všetko sme prekonali, a preto sme spolu tak dlho vydržali, je tomu už 10 rokov. Prišli sme sa ti za tvoju obetavú prácu aj na úkor svojej rodiny, na ktorú si bola sama a povedať veľké ďakujeme.

Patrí ti naša vďaka za prácu, ktorú si rada robila aj pre obec Vlkanová, ako si prišla do tejto obce, pani učiteľka tých najmenších detí v škôlke. Obišla si pol sveta, vždy si sa vrátila domov, k svojim deťom. Prečo teraz, veď si bola len malú diaľku od domova a zmenil sa tvoj návrat do neznáma, kde niet návratu a doma ťa márne čakali tvoje dcéry, ktoré ťa tak veľmi milovali.

Už ti nemáme možnosť povedať do očí to, čo sme mali na srdci a podeliť sa s tebou. Preto posielam odkaz do toho sveta, odkiaľ niet návratu späť. Že na teba nikdy nezabudneme, ako nám bolo spolu dobre a čo sme spolu toho prežili.

Ostaneš v našich srdciach navždy.

Drahá Marienka, ako sme ťa oslovovali. Veľká vďaka za všetko a odpočívaj v pokoji.

Ostaneš stále medzi nami.

Milka Drozdová
(príhovor odznel na spomienkovom stretnutí v Klube dôchodcov)

Vlkanovská VIBRAMA

Trojkráľový pochod

Po veselej rozlúčke s rokom 2018 sme sa my - „Vibramáci“ stretli v mrazivom ráne na stanici vo Vlkanovej. Vybrali sme sa krajinou pokrytou snehom na Trojkráľový pochod. Zišlo sa nás tridsaťdeväť. Päť detí a dvaja Veľkolúčania. Začiatok pochodu bol zo stanice v Banskej Bystrici. Cesta pokračovala na Kalváriu, hvezdáreň, kde nás privítali oddychové lavičky. Tu sme sa občerstvili dobrotami pripravenými z domu. Prechádzka, ktorá pokračovala ďalej nám ponúkla prekrásne umenie zimy. Vysoké stromy obťažkané snehom, posledné zvyšky zaschnutých kvetov postriebrených mrázikom. A to všetko za sprievodu slnečných lúčov. V priateľských a družných rozhovoroch nám cesta ubiehala veľmi rýchlo. Ani sme sa nenazdali a naskytol sa nám pohľad na Vlkanovský chotár. Nádhera! Cestu sme si užívali a pritom sme si oddýchli. Hoci nohy boli ubolené, boli pripravené na ďalšie naše stretnutia v prírode. Tak do toho v roku 2019!

Olinka Kútiková

Nová Baňa - Zvonička

Panský diel

Panský diel - cieľ našej cesty, majestátny kopec čnejúci do výšky 1 102 m n. m., nachádzajúci sa v Starohorských vrchoch nad Špaňou Dolinou. Z vrcholu je nádherný výhľad na Zvolenskú kotlinu, Banskú Bystricu a Horehronie. Na kopec vedie modro-značený turistický chodník, ktorý začína na konečnej zastávke autobusovej linky č. 21 na Pieninskej ulici. Dĺžka trasy až na vrchol je asi 5,5 km pri celkovom stúpaní 700m, Trasa patrí medzi menej náročné a preto ju za asi 3,5 hodiny zvládnu aj menej zdatní turisti či rodiny s deťmi. Nedeľné ráno 30. Decembra začalo dosť pochmúrne a nevyzeralo, že by chcel byť taký pekný deň ako predchádzajúci. Našu cestu sme začali na parkovisku na najväčšom sídlisku v Banskej Bystrici v Sásovej, kde sme odparkovali svojich štvorkolesových priateľov, a hore lúkou sme sa vybrali vpred. Po chvíli sme prešli asfaltkou na ďalšiu lúku, kde sme mali po ľavej strane hospodárske budovy bývalého družstva a pred nami borovicový lesík. V snehu vyšliapaným chodníkom sme sa napojili na modrú značku, ktorá až po úpätie kopca bola koncipovaná ako náučný chodník s osadenými informačnými tabuľami na malé zastávky. Pri malom vodojeme sa nám ukázalo ohnisko s lavičkami pre výletníkov a s drevenými sochami, ktoré dotvárali scenériu. Na jednej informačnej tabuli bolo upozornenie na odbočku do Netopierej jaskyne, ktorá nás milo prekvapila, ale keďže v snehu nebola vyšľapaná cestička, nešli sme ju pozrieť. Ako sme sa z informačnej tabule dozvedeli, Netopieria jaskyňa patrí do systému Sásovských jaskýň a v minulosti bola obývaná rôznymi zvieratami a ľuďmi. Počas druhej svetovej vojny sa v nej ukrývali partizáni, v súčasnosti v nej zimuje viac druhov netopierov. Ďalej sme pokračovali zľadovateľou vychodenou cestičkou strmo nahor. Vyšli sme na lúku pod Panským dielom, odkiaľ, ak by bolo pekné počasie, je nádherný výhľad na Banskú Bystricu a okolie. Tu sme si urobili malú občerstvovaciu prestávku a s elánom (aj keď trochu primŕzajúcim úsmevom) sme sa vydali zdolať náš cieľ - vrchol Panského dielu. Viditeľnosť bola čím ďalej tým menšia, tak sme sa držali všetci pokope a veľmi nás prekvapili odvážni lyžiari, ktorí sa aj v tejto viditeľnosti spúšťali na južnú stranu kopca. V hmle a vo vetre sme ani nezbadali ako sme sa s prestávkami a počítaním krokov (tí menej zdatní) dostali až na samý vrchol. Oznámil nám to aj zvuk lyžiarskeho vleku, ktorý premával aj v tomto počasí. Na vrchole sme si pozreli “nádherný” výhľad na prekrásnu krajinu a zjazdovkou sme sa spustili do lyžiarskeho strediska Šachtička. Po malom oddychu s občerstvením nás čakala cesta späť. Od horského hotela sme pokračovali smerom dole po asfaltke a po čase sme odbočili na tzv. súkromnú zjazdovku, ktorej prechod sme v pohode zvládli a zrazu sme sa ocitli pri malom jazierku, čo nás aj prekvapilo, pretože o jeho existencii mnohí z nás ani netušili. Cesta dole pokračovala ďalej cez lúku, lesík a kúsok po asfaltovej ceste až na parkovisko. Na cestou späť - dolu svahom, sa akoby zázrakom vyčasilo a začalo nás zohrievať zubaté zimné slniečko. Unavení, ale spokojní, že sme to zvládli aj v tomto čase - nečase, sme prišli domov a už sa znova tešíme na nejaké nové turistické dobrodružstvo.

Janka Zaušková

Túra plánovaná na poslednú marcovú sobotu napriek svojej náročnosti – prevýšenie viac než 1 300 metrov a prudké stúpania a klesania – sľubovala skvelý turistický zážitok. Očakával nás jeden z najkrajších vrchov Veľkej Fatry Tlstá (1 373 m n. m). Počasie aj nálada boli super a tak sme si okruh predĺžili a pridali k vrcholu Tlstá aj jej „sestru" Ostrú (1 247 m n. m). Trasa viedla Gaderskou dolinou, cez Vápennú dolinu, jaskyňu Mažarná na Tlstú. Odtiaľ ďalej po zelenej cez Ľubennú (1 414 m n.m), Báglov kopec, Zadnú Ostrú až na Ostrú. Z Ostrej cez Muráň a Konský dol do Gaderskej doliny. Odhadovaný čas cca 6 hodín.

Po zhruba 20 minútach cestou po žltej značke popri potoku od osady Gader sme došli do ústia Vápenej doliny a napojili sa na modrú značku. Tu nás vítala tabuľa s upozornením na zvýšený výskyt medveďov. Vstúpili sme do lesa, najprv bol chodník veľmi príjemný a my sme si vychutnávali svieži horský vzduch. Po chvíli sa začali objavovať prvé skalné prahy, previsy a jaskyne a s nimi sa začal aj radikálne meniť ráz terénu. Pred nami bol poriadne prudký úsek. Hoci bola cesta náročná, vďaka krásnej scenérii nám ubehla rýchlo a za chvíľu sme vystúpali k jaskyni Mažarná, ktorá je dlhá 130 m. Po širokej nízkej vstupnej chodbe sa rozvetvuje na dve bočné. V dávnej minulosti bola osídlená pravekými ľuďmi aj jaskynnými medveďmi. Po krátkom vydýchnutí sme pokračovali prudkým stúpaním cez terasy s rastúcimi magickými borovicami ďalej na vrchol. Náročnú cestu nám spríjemňovali krásne výhľady. Začali sa objavovať prvé snehové polia. Zhruba po dva a pol hodinách sme konečne stáli na vrchole Tlstej, rozloženým a mohutnom vrchole s veľkou lúkou, ešte kde-tu so snehovou pokrývkou. Otvorili sa nám úchvatné výhľady na Turčiansku „záhradku" s Martinom v diaľke, Malú Fatru, Západné i Vysoké Tatry s vykukujúcim Kriváňom, na hlavný hrebeň Veľkej Fatry i Skalku či Štiavnické vrchy. Strelili sme šampanské, Všetko najlepšie, Mirka! a osvieženi sme po zelenej značke pokračovali chodníkom smer Ostrá. Úvod trasy bol skôr zostupom, čakali nás reťaze a cestu nadol trochu sťažoval sneh, ale postupne sa terén vyrovnal a cesta sa zmenil na príjemnú prechádzku, sem tam skaly či spadnutý strom. Po krátkom stúpaní lesom sa stromy rozostúpili a pred nami sa objavila trávnatá Zadná Ostrá. Odtiaľ cez sedlo to bol na Ostrú už len kúsok. Pohľad na jej trávnaté úbočia so skalnými útvarmi potvrdzoval, že je právom považovaná za jeden z najkrajších vrcholov Veľkej Fatry. Na jej špicatý vrchol vedie strmý chodník istený reťazami, na konci ktorého je skalné okno. Po jeho prechode nás chodník úbočím opäť s dych berúcimi výhľadmi zaviedol až na vrchol. Plánovaný zostup z Ostrej cez Muráň ďalej chodníkom Janka Bojmíra mal dobrodružný nádych a po prejdení cca 14 km v ťažkom teréne sme si spokojní a plní dojmov v Gaderi vystreli nohy a vychutnali zaslúženú kávu. Tlstá a Ostrá nesklamali, určite sa sem ešte vrátime. Nádherný deň s úžasnými ľuďmi. Ďakujem

Slávka Štroffeková

Plán akcií na rok 2019

MAREC:
23.3. Nová Baňa - Zvonička
30.3. Tlstá - Mažarná jaskyňa, *stredne náročná*

APRÍL
27.4. Králiky-Bystr. sedlo-Skalka-Tunel, *nenáročná*

MÁJ
4.5. Varenie gulášu, *súťažné družstvo*
8.5. Pustý hrad, opekačka, *nenáročná*
25.5. Krížna, *stredne náročná*

JÚN
1.6. MDD, *stanovište pre deti*

JÚL
5.-6.7. Dvojdňovka - Kráľova hoľa, *náročná*

AUGUST
3.8. Baláže-pod Hrádkom-Fugerov dvor-Sásová, *stredne náročná*
17.8. Deň obce, *varenie držiek*

SEPTEMBER
21.9. Ľubietovsky Hrb, *stredne náročná*

OKTÓBER
5.10. Súľovské skaly, *stredne náročná*

NOVEMBER
9.11. D. Jelenec - Donovaly, *stredne náročná*

DECEMBER
29.12. Rozlúčka so starým rokom

Podrobnejší rozpis jednotlivých akcií aj s časovým rozvrhom a odchodmi bude zverejnený na obecných výveskách.

Korekcia plánovaných trás – vyhradená!

Poklady z našej prírody

Pripravuje Ján Lovčičan

Vážení priatelia prírody,

Zas sme o rok starší a začína sa nezastaviteľný kolobeh prírody. V záhradkách ukazujú svoju krásu prví poslovia jari – snežienky, krokusy, narcisy, prvosienky, tulipány a nádherné kvety magnólií. Už sa ozýva spev operencov, ktorí prileteli zo svojich zimovísk v južných krajinách.

Medzi prvých krásavcov patrí aj **TRASOCHVOST HORSKÝ** / Motacilla-cinerea/. Je nápadný žltým sfarbením hrude a bruška. Ja som ho mal možnosť pozorovať v miestnom potoku už začiatkom marca, kde si hľadal potravu. Hniezdo si stavia v horských potokoch, živí sa hmyzom. Je zákonom chránený. Jeho hodnota je 320€.

Koncom apríla, začiatkom mája už môžeme z lesa počuť známe ku – ku! Je to všetkým nám známa **KUKUČKA OBYČAJNÁ** /Cuculus canorus/ hlavne svojim kukaním, no málokto ju skutočne videl. Je veľmi plachá a vie sa dokonale skryť. Samička dlho pozoruje hniezdiace páry malých spevavcov, kedy opustia svoje hniezdo a vo vhodný čas vyberie z hniezda 1 vajce a okamžite znesie svoje. Trvá to len niekoľko desiatok sekúnd. Vajíčko sa svojim tvarom a sfarbením musí dokonale podobať ostatným. Ako to robia na to ešte vedci nedávajú jasnú odpoveď. Keďže kukučie mláďa sa vyliahne o čosi skôr, neznesie okolo seba nič, povyhadzuje z hniezda vajíčka alebo svojich nevlastných súrodencov a tak sa adoptívni rodičia starajú len oň, kým nevyrastie. Trvá to okolo troch týždňov. Dospelá kukučka sa živí aj chlpatými húsenicami, ktoré väčšina vtákov odmieta. Ako prvá sa sťahuje do svojich zimovísk koncom júla-augusta.

Chcel by som ešte predstaviť jedného zástupcu našich najväčších operených dravcov **ORLA SKALNÉHO** /Aquila chrysaetos/, ktorý bol pozorovaný v doline Peťovského potoka v polovici februára t. r. pri konzumácii ulovenej koristi. Je to skôr rarita, lebo žije a loví vo vyšších nadmorských výškach. Rozpätie krídel je 200 – 230 cm u samíc, u samcov 190 – 210 cm. Váha je 4 – 7 kg samice a 3 – 5 kg samce. Pri lovení strmhlavým letom dosahuje rýchlosť až 150 km/h.

Vyskytuje sa v oblasti Poľany, Kremnických vrchov, Veľká Fatra, Nízke a Vysoké Tatry. Jeho spoločenská hodnota je až 3 500 €.

Praje Ján Lovčičan

V týchto dňoch sa dožíva významného životného jubilea

70. rokov
Ondrej Klesniak

Pevné zdravie a ešte veľa šťastných dní po boku skvelej manželky Elenky

prajú susedia Kotočovci

8	7	6	9					
	1				6			
	4		3		5	8		
4						2	1	
	9		5					
	5			4		3		6
	2	9						8
		4	6	9		1	7	3
					1			4

Zasmejme sa

Obyvatelia obce a majitelia nehnuteľností v obci môžu využiť riadkovú inzerciu v novinách v rozsahu 20 slov
BEZPLATNE.

Pripomenutie si vášho výročia, životnej udalosti, či spomienky na blízku osobu tlačovou formou požiadajte na e-mail adrese: obec@vlkanová.sk alebo osobne na OcÚ.

Vlkanovčan, Vydáva OcÚ Vlkanová, Matuškova 53, Vlkanová 976 31, IČO: 00648469, tel./fax: +421 48 418 83 88, e-mail: obec@vlkanova.sk, Dátum vydania: 11. 04. 2019, Redakčná rada: Ing. Juraj Kotoč - šéfredaktor, Mgr. Drahomíra Kotočová, Neprešlo jazykovou úpravou, Tlač: OcÚ, Náklad: 400 ks, Občasník, Nepredajné - EV 5690/18 , ISSN 1339-6935 - www.vlkanová.sk